

6. Не съмъ изгубвалъ уважението къмъ себѣ си, почиталъ съмъ си думата, понекога съмъ неимовѣрно гордъ въ себѣ си.

7. До сега не съмъ осѣщалъ това що се нарича страхъ, уплашване, да не зная себѣ си; като че полунесъзнателно съмъ аффронтиралъ бѣдитѣ си. Помня че, когато на 16 Авг. арестуваха другитѣ, за единъ моментъ мисляхъ да се самоубия, — но бързо рѣшихъ противното и излѣзохъ охолно на пѣттѣ гдѣто ме и арестуваха.

8. Подълъ, коваренъ непомня да съмъ бивалъ нѣкога.

9. Злоба и отмѣстителность съмъ чувствувалъ доста често, но низко не помня да съмъ си отмѣщавалъ. Склоненъ съмъ билъ да си отмѣстя, като покажа или докажа че съмъ по-уменъ и по-благороденъ, отъ колкото ме мислятъ и да възбудя, ако не уважението, то поне безсилната злоба или пѣкъ да обезоружа противника си. Примѣръ съ »централния«, Д. К. Попова !

10. Безочливостъ и »нахалность« не съмъ ималъ никога; но подобни качества у другиго сж ме обезславили, стидилъ съмъ се и мълчалъ, освѣнъ въ нѣкой случай, когато съмъ можълъ да импонирамъ.

11. Рѣдко съмъ отказвалъ да хлопоча за нѣкого или да му помогна, съ що можъ, даже обикновенно въ своя лична щета.

12. Имамъ темпераментъ весель и съобразителенъ, по нѣкогн можъ да увлека съ думитѣ си, които биватъ сладки, а гласътъ ми убѣдителенъ.

В. Високо почитамъ и обичамъ майка си, — имамъ склонность да съмъ предупредителенъ къмъ старитѣ:

14. Чувствувамъ много живи болки къмъ нещастията на другитѣ, особенно на ближнитѣ си познати и приятели и имъ помагамъ по чистъ принципъ и чисто чувство.

15. Никога не съмъ билъ безобразенъ съ името на Бога, векога съмъ почиталъ и благовѣщствовалъ въ храмоветѣ, а е останжло едно мистическо чувство и съмнѣние за божеството.

16. Види се способенъ съмъ да се рѣша на явна смъртъ.